

**Конвенція
про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю
рівної цінності
N 100**

Статус Конвенції див. (993_338)

Генеральна Конференція Міжнародної Організації Праці, скликана в Женеві Адміністративною Радою Міжнародного Бюро Праці, що зібралася 6 червня 1951 року на свою тридцять четверту сесію,

постановивши ухвалити ряд пропозицій щодо принципу рівного винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності, що є сьомим пунктом порядку денного сесії,

вирішивши надати цим пропозиціям форми міжнародної конвенції,

ухвалює цього двадцять дев'ятого дня червня місяця тисяча дев'ятсот п'ятдесят першого року нижченаведену Конвенцію, яка може називатися Конвенцією 1951 року про рівне винагородження: **Стаття 1**

Виходячи з мети цієї Конвенції:

а) термін "винагородження" містить у собі звичайну, основну чи мінімальну заробітну плату або звичайну, основну чи мінімальну платню та всяку іншу винагороду, надану прямо чи непрямо, в грошах або в натурі підприємцем трудівникові внаслідок виконання останнім якоїсь роботи;

б) термін "рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності" стосується ставок винагородження, котрі визначаються без дискримінації за ознаками статі. **Стаття 2**

1. Кожний Член Організації за допомогою засобів, що відповідають діючим методам встановлення ставок винагородження, заохочує і в тій мірі, в якій це суміщається із зазначеними методами, забезпечує застосування щодо всіх трудівників принципу рівного винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності.

2. Цей принцип може застосовуватись шляхом:

а) або національного законодавства;

б) або системи визначення винагородження, встановленої чи визнаної законодавством;

с) або колективних договорів між підприємцями і трудівниками;

д) або поєднання цих різних способів. **Стаття 3**

1. У тих випадках, коли такі дії сприятимуть застосуванню положень цієї Конвенції, буде вжито заходів щодо об'єктивної оцінки різноманітних обов'язків на підставі виконуваної роботи.

2. Методи такої оцінки можуть стати об'єктом рішень влади, компетентної в галузі визначення ставок винагородження, або сторін, котрі беруть участь у колективних договорах, якщо ставки винагородження визначається такими договорами.

3. Різниця у ставках винагородження, котра відповідає незалежно від статі різниці, яка впливає з такої об'єктивної оцінки виконуваної роботи, не розглядається, як така, що суперечить принципіві рівного винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності. **Стаття 4**

Кожний Член Організації співробітничує належним чином з відповідними організаціями підприємців і трудівників з метою втілення в життя положень цієї Конвенції. **Стаття 5**

Офіційні документи про ратифікацію цієї Конвенції надсилаються Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці для реєстрації. **Стаття 6**

1. Ця Конвенція зв'язує лише тих Членів Міжнародної Організації Праці, чиї документи про ратифікацію зареєстрував Генеральний Директор.

2. Вона набуває чинності через дванадцять місяців після того, як Генеральний Директор зареєструє документи про ратифікацію двох Членів Організації.

3. Надалі ця Конвенція набирає чинності щодо кожного Члена Організації через дванадцять місяців після дати реєстрації його документа про ратифікацію. **Стаття 7**

1. Заяви, надіслані Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці відповідно до положень пункту 2 статті 35 Статуту Міжнародної Організації Праці, містять зазначення щодо:

a) територій, відносно яких зацікавлений Член Організації зобов'язується застосовувати без змін положення цієї Конвенції;

b) територій, відносно яких він зобов'язується застосовувати положення цієї Конвенції зі змінами, та подробиць цих змін;

c) територій, що на них Конвенція не застосовуватиметься, і в такому разі - причин, з яких вона не застосовуватиметься;

d) територій, відносно яких він резервує своє рішення наперед до подальшого розгляду положення;

2. Зобов'язання, згадані в підпунктах a та b пункту 1 цієї статті, вважаються невід'ємною частиною ратифікації і спричиняють однакові з нею наслідки.

3. Будь-який Член Організації зможе через нову заяву відмовитися від усіх або частини застережень, котрі містяться в його попередній заяві і на підставі підпунктів b, c, та d і пункту 1 цієї статті.

4. Будь-який Член Організації може в періоди, протягом яких цю Конвенцію може бути денонсовано відповідно до положень статті 9, надіслати Генеральному Директорові нову заяву, котра змінює під будь-якими іншими поглядами умови будь-якої попередньої заяви і повідомляє про існуюче становище на визначених територіях. **Стаття 8**

1. Заяви, надіслані Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці відповідно до положень пунктів 4 і 5 статті 35 Статуту Міжнародної Організації Праці, зазначають, чи будуть положення цієї Конвенції застосовуватись до даної території зі змінами чи без змін; якщо в заяві зазначається, що положення Конвенції застосовуватимуться зі змінами, в ній уточнюється, в чому саме полягають ці зміни.

2. Відповідні Член або Члени Організації чи міжнародна влада можуть через нову заяву відмовитися цілком або частково від права використати зміни, обумовлені в якійсь попередній заяві.

3. Відповідні Член або Члени Організації чи міжнародна влада можуть у періоди, коли Конвенцію може бути денонсовано відповідно до положень статті 9, надіслати Генеральному Директорові нову заяву, котра змінює під будь-яким іншим поглядом умови будь-якої попередньої заяви і повідомляє про існуюче становище у плані застосування цієї Конвенції. **Стаття 9**

1. Будь-який Член Організації, що ратифікував цю Конвенцію, може після закінчення десятирічного періоду з моменту, коли вона вперше набрала чинності, денонсувати її через акт про денонсацію, надісланий Генеральному Директорові Міжнародного Бюро Праці і зареєстрований ним. Денонсація набирає чинності через рік після реєстрації акта про денонсацію.

2. Кожний Член Організації, який ратифікував цю Конвенцію і який протягом року після закінчення згаданого в попередньому пункті десятирічного періоду не скористається своїм правом на денонсацію, передбаченим у цій статті, буде зв'язаний на наступний період тривалістю десять років і в подальшому зможе денонсувати цю Конвенцію по закінченні кожного десятирічного періоду порядком, встановленим у цій статті.

Стаття 10

1. Генеральний Директор Міжнародного Бюро Праці оповіщає всіх Членів Міжнародної Організації Праці про реєстрацію всіх документів про ратифікацію, заяв та актів про денонсацію, отриманих ним від Членів Організації.

2. Оповідяючи Членів Організації про реєстрацію отриманого ним другого документа про ратифікацію, Генеральний Директор звертає увагу Членів Організації на дату настання чинності цієї Конвенції.

Стаття 11

Генеральний Директор Міжнародного Бюро Праці надсилає Генеральному Секретареві Організації Об'єднаних Націй для реєстрації, відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй, повні відомості стосовно всіх документів про ратифікацію, заяв та актів про денонсацію, зареєстрованих ним відповідно до положень попередніх статей.

Стаття 12

Кожного разу, коли Адміністративна Рада Міжнародного Бюро Праці вважає це за потрібне, вона подає Генеральній Конференції доповідь про застосування цієї Конвенції і вирішує, чи слід вносити до порядку денного Конференції питання про її цілковитий або частковий перегляд.

Стаття 13

1. У разі, якщо Конференція ухвалить нову конвенцію, що цілком або частково переглядає цю Конвенцію, і якщо в новій конвенції не передбачено протилежне, то:

а) ратифікація якимось Членом Організації нової, яка переглядає чинну, Конвенції спричиняє автоматично, незалежно від положень статті 9, негайну денонсацію цієї Конвенції, за умови що нова, яка переглядає чинну, конвенція набрала чинності.

б) починаючи від дати настання чинності нової, що переглядає чинну, конвенції, ця Конвенція закрита для ратифікації її Членами Організації.

2. Ця Конвенція залишається у кожному разі в силі за формою та змістом відносно тих Членів Організації, які її ратифікували, але не ратифікували нової, що переглядає чинну, конвенції.

Стаття 14

Англійський і французький тексти цієї Конвенції мають однакову силу.

Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності N 100
Конвенція; Міжнародна організація праці від 29.06.1951

Підписання від **29.06.1951**

Постійна адреса:

https://zakon.rada.gov.ua/go/993_002

Законодавство України

станом на 06.03.2023

чинний

993_002